

МОДЕЛЬ МІЖНАРОДНОГО СТРАТЕГІЧНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПАРТНЕРСТВА

Кравченко О.В.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, м. Київ

Визначальною рисою сучасних міжнародних відносин є глобалізація, яка представляє собою «об'єктивний процес розмивання національних кордонів, як наслідок пошуку найбільш прибуткових сфер відтворення капіталу у всіх його формах (виробничих, фінансових, трудових економічних ресурсів), що призводить до взаємодії, взаємозалежності, взаємопереплетіння національних економік та формування глобального ринку та світової економічної системи» [1, с. 10]. Суперечливість процесів глобалізації проявляється в тому, що з одного боку, вона сприяє прискореному зростанню національних економік з сильними конкурентними позиціями, з іншого – поглиблює скрутне становище слаборозвинутих країн.

В обох випадках, як в разі використання можливостей глобалізації, так і протидії її загрозам та ризикам, уряди все більшого числа країн намагаються залучати потенціал міжнародного стратегічного економічного партнерства, яке, представляючи собою форму міжнародної довгострокової взаємодії між партнерами міжнародних економічних відносин, побудовану на основі чітко визначених принципів, дозволяє реалізувати економічні інтереси кожного з партнерів.

Досвід міжнародного стратегічного економічного партнерства України свідчить про те, що суттєвим чинником, який негативно позначається на його реалізації, є відсутність моделі, за допомогою якої було б можливо визначити країни, які об'єктивно можуть зайняти місце стратегічних партнерів України. В якості компонентів такої моделі виступають наступні фактори: політичні, географічні, культурні та економічні.

Їх аналіз свідчить про те, що для України в якості стратегічного партнера до 2014 р. виступала Росія. Наступні громадянські соціально-політичні і військові конфлікти, які призвели до втрати Україною низки її регіонів (АР Крим та частин Луганської і Донецької областей) засвідчили те, що, згідно чинників моделі міжнародного стратегічного економічного партнерства, можна говорити про існування об'єктивних передумов для паралельного існування протягом ближчих років 2-х векторів партнерства України, - частина країни (самопроголошені ДНР та ЛНР) орієнтуються на співробітництво з Росією, інша частина – на партнерство з країнами Європи.

Література:

1. Старостіна А. Сутність та практичне застосування методики конструювання категоріального апарату економічної науки (на прикладі понять “глобалізація” та “підприємницький ризик”) / А. Старостіна, В. Кравченко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2011. – № 128. – С. 5-10.